C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1r-203/2026 Judecătoria Ungheni
1-25076597-03-1r-06032026 Judecător: Anatolie Rusu

D E C I Z I E
În Numele Legii

07 iulie 2026 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curţii de Apel Nord

Având în componența sa:
Președinte de complet, judecător: Ion Talpa
Judecători: Cristina Prisacari și Ecaterina Arseni

a judecat, în ordine de recurs, recursul avocatului Guțanu Doina în interesele inculpatului Ursu Mihail declarat împotriva ***sentinţei Judecătoriei Ungheni din 17 februarie 2026*** emisă în cauza penală privind condamnarea lui:

Ursu Mihail ***** c/p *****, născut la data de *****, domiciliat în satul *****, studii medii, căsătorit, are la întreținere un copil minor, nu este angajat în câmpul muncii, nesupus serviciului militar, cetățean al Republicii Moldova, anterior condamnat prin:

- sentința Judecătoriei Ungheni din 04.03.2025 în temeiul art. 201^1 alin. (1) lit. a), 320^1, 320^1, 320^1, 320^1 Cod penal la o pedeapsă sub formă de 2 ani și 6 luni închisoare, potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal pedeapsa închisorii s-a suspendat condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani, cu obligarea de a presta 100 ore muncă neremunerată în folosul comunității;
- prin sentința Judecătoriei Ungheni din 11.06.2025 în temeiul art. 320^1 Cod penal la o pedeapsă sub formă de 1 an închisoare, iar în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de 3 ani închisoare.

în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art. 320^1, 320^1 și 320^1 Cod penal.

Cauza s-a examinat în conformitate cu prevederile art. 364^1 Cod de procedură penală şi s-a aflat în procedură de examinare:

În instanța de fond: 04.06.2025 - 17.02.2026;

În instanța de recurs: 06.03.2026 - 07.07.2026;

Procedura de citare legală executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentinţa Judecătoriei Ungheni din 17 februarie 2026, **Mihail Ursu** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracţiunilor prevăzute de art.art. 320^1, 320^1 și 320^1 Cod penal şi i s-a aplicat pedeapsa după cum urmează:

- în baza art. 320^1 Cod Penal - pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;
- în baza art. 320^1 Cod penal - pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; și
- în baza art. 320^1 Cod penal - pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, s-a aplicat lui **Mihail Ursu** pedeapsa sub formă de 1 (unu) ani și 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite prin prezenta sentință și prin sentința Judecătoriei Ungheni nr. 1-93/2025 din 11 iunie 2025, s-a stabilit inculpatului **Mihail Ursu** pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de executare a pedepsei sub formă de închisoare urmează a fi calculat din data reținerii inculpatului pentru punerea în executare a sentinței definitive.

S-a aplicat în privința lui **Mihail Ursu** măsura preventivă, obligarea de a nu părăsi țara până la devenirea definitivă a sentinței.

În termenul pedepsei s-a inclus perioada aflării lui **Mihail Ursu** în stare de reţinere la data de 18 februarie 2025, orele 00^{09}, până la data de 19 februarie 2025, 10^{40}.

Pentru a pronunţa sentinţa, prima instanţă a constatat că, Mihail Ursu la data de 16.04.2025 ora 20.13, urmărind scopul încălcării ordonanței de protecție din

09.04.2025, emisă de Judecătoria Ungheni, în favoarea victimelor violenței în familie Ursu Tamara și Ursu Mihaela, domiciliate în satul *****, potrivit căreia Ursu Mihail avea obligația de a părăsi locuința comună, de a sta departe de locul aflării victimelor, la o distanță ce le-ar asigura securitate, excluzând orice contact vizual cu acestea, inclusiv telefonic sau prin corespondență, intenționat s-a deplasat la domiciliul victimelor violenței în familie, Ursu Tamara și Ursu Mihaela, amplasat în satul *****, a intrat în contact vizual cu victima Ursu Tamara.

Astfel, acțiunile lui Mihail Ursu, au fost calificate conform semnelor infracțiunii prevăzute de art. 320[1] din Codul penal și anume: *neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.*

Tot Mihail Ursu, la data de 10.05.2025 ora 20:00, urmărind scopul încălcării ordonanței de protecție din 09.04.2025, emisă de Judecătoria Ungheni, în favoarea victimelor violenței în familie Ursu Tamara și Ursu Mihaela, domiciliate în satul *****, potrivit căreia Ursu Mihail avea obligația de a părăsi locuința comună, de a sta departe de locul aflării victimelor, la o distanță ce le-ar asigura securitate, excluzând orice contact vizual cu acestea, inclusiv telefonic sau prin corespondență, intenționat s-a deplasat la domiciliul victimelor violenței în familie, Ursu Tamara și Ursu Mihaela, amplasat în satul *****, a intrat în contact vizual cu victima Ursu Tamara.

Astfel, acțiunile lui Mihail Ursu, au fost calificate conform semnelor infracțiunii prevăzute de art. 320[1] din Codul penal și anume: *neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.*

Tot Mihail Ursu, la data de 11.05.2025 ora 21:47, urmărind scopul încălcării ordonanței de protecție din 09.04.2025, emisă de Judecătoria Ungheni, în favoarea victimelor violenței în familie Ursu Tamara și Ursu Mihaela, domiciliate în satul *****, potrivit căreia Ursu Mihail avea obligația de a părăsi locuința comună, de a sta departe de locul aflării victimelor, la o distanță ce le-ar asigura securitate, excluzând orice contact vizual cu acestea, inclusiv telefonic sau prin corespondență, intenționat s-a deplasat la domiciliul victimelor violenței în familie, Ursu Tamara și Ursu Mihaela, amplasat în satul *****, a intrat în contact vizual cu victima Ursu Tamara.

Astfel, acțiunile lui Mihail Ursu, au fost calificate conform semnelor infracțiunii prevăzute de art. 320[1] din Codul penal și anume: *neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.*

Solicitările recurentului:

Nefiind de acord cu sentința Judecătoriei Ungheni 17 februarie 2026, avocatul Doina Guțanu în interesele inculpatului Mihail Ursu a atacat-o cu recurs, solicitând

admiterea recursului, casarea parțială a sentinței în partea ce ține de individualizarea pedepsei, reindividualizarea pedepsei prin aplicarea unei sancțiuni mai blânde, și anume cu aplicarea prevederilor art. 90^1 Cod Penal, sau eventual cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii conform art. 90 Cod Penal.

În motivarea recursului recurenta invocă că pedeapsa aplicată lui Ursu Mihail este excesivă și disproporționată în raport cu gravitatea faptelor săvârșite, deși aplicarea regulilor privind cumulul pedepselor este formal legală. Consideră că instanța de fond nu a motivat suficient de ce scopul pedepsei penale nu putea fi realizat prin aplicarea unei sancțiuni mai blânde.

Apărarea consideră că pe parcursul procesului penal, inculpatul a avut o conduită procesuală pozitivă, recunoscând integral vinovăția și solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, ceea ce a contribuit la soluționarea rapidă a dosarului. Deși instanța a aplicat reducerea prevăzută de lege pentru această procedură, beneficiul acordat a fost lipsit de efect practic prin stabilirea unei pedepse definitive de 4 ani închisoare.

Subliniază că infracțiunile săvârșite fac parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, iar legea prevede și alternative la pedeapsa cu închisoarea. Cu toate acestea, instanța nu a justificat de ce nu era posibilă aplicarea unei pedepse neprivative de libertate sau a unei alte măsuri mai puțin severe.

Totodată, reiterează că Ursu Mihail a manifestat căință sinceră, a colaborat cu organele judiciare și nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru. Deși are o condamnare anterioară, acest fapt nu exclude posibilitatea aplicării unei pedepse mai blânde, în condițiile în care scopul pedepsei îl reprezintă corectarea și reintegrarea socială a persoanei condamnate, iar privarea de libertate trebuie să constituie o măsură excepțională.

Consideră apărarea că, executarea unei pedepse îndelungate cu închisoarea riscă să producă efecte contrare scopului urmărit de lege, favorizând marginalizarea și agravarea comportamentului infracțional al inculpatului, în locul reeducării lui. În raport cu circumstanțele cauzei și cu persoana inculpatului, consideră că acesta poate fi corectat fără izolarea de societate, prin aplicarea unei sancțiuni mai blânde și proporționale.

Urmare a celor expuse, concluzionează că recursul este întemeiat, iar instanța de control judiciar urmează să restabilească proporționalitatea dintre gravitatea faptelor și sancțiunea aplicată, prin reducerea pedepsei.

Acte de procedură:

La 30 martie 2026, prin încheierea Curții de Apel Nord, prin prisma art. 447 alin. (1) Cod de procedură penală, s-a comunicat participanților la proces că, recursul se judecă fără prezența părților la proces, totodată în vederea examinării cauzei sub toate aspectele procedurale, prin esența art. 447 alin. (2) Cod de

procedură penală, s-a comunicat subiecților vizați în speță posibilitatea de a depune referință asupra recursului formulat împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 17 februarie 2026, respectiv până la data examinării cauzei careva referință în sensul dat nu a parvenit, astfel instanța de recurs a considerat posibilă examinarea cauzei în baza materialelor prezente la dosar.

Aprecierea instanței:

Verificând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii, ținând cont aspectele de fapt și drept, Colegiul a ajuns la concluzia respingerii recursului formulat din următoarele considerente:

Colegiul penal notează că, în conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1^4) Cod de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*.

Potrivit art. 364^1 alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, *sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită.*

Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 şi 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs*.

Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

În fortificarea acestei soluții Colegiul reține că, prezenta cauză a fost examinată de instanța de fond în procedura simplificată prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală, cu respectarea condițiilor legale incidente.

Instanța de fond a verificat existența unei baze probatorii suficiente, a admis în mod întemeiat cererea inculpatului și a pronunțat o sentință care corespunde exigențelor art. 364^1, art. 384 și art. 389 Cod de procedură penală, fiind legală și întemeiată sub toate aspectele care nu formează obiectul prezentului recurs.

În continuare, examinând motivele invocate de apărare prin prisma materialelor cauzei și a limitelor învestirii stabilite de art. 448 Cod de procedură penală, Colegiul penal apreciază recursul ca fiind nefondat.

Astfel, reieșind din limitele recursului înaintat, Colegiul penal, verificând chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului a constatat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează

răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

La caz, Colegiul indică că, infracțiunea comisă de inculpatul Mihail Ursu – art. 320[1] Cod penal, prevede ca pedeapsă *munca neremunerată în folosul comunităţii de la 160 la 200 de ore sau închisoarea de pînă la 4 ani.*

Aferent, Colegiul penal la susținerea soluției de condamnare privativă de libertate va trece în revistă faptul că istoricului infracțional al inculpatului Ursu Mihail nu prezintă suficiente garanții de reeducare și corectare fără a fi necesară izolarea lui de societate, în condițiile în care acesta anterior a fost în conflict cu legea penală, într-o perioadă scurtă de timp a comis șase infracțiunii similare (art. 201[1] și 320[1] Cod penal), pentru cinci din ele fiind condamnat prin sentința Judecătoriei Ungheni din 04 martie 2025, precum și a fost supus răspunderii contravenționale de 40 ori, dintre care de 8 ori pentru neexecutarea ordinului de restricție de urgență, iar în rest majoritatea contravențiilor fiind comise cu aplicarea violenței fizice și verbale, fapt ce-l caracterizează ca fiind o persoană conflictuală, predispusă să încalce normele de conviețuire socială, inclusiv cele ce atentează la relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială.

Reieșind din circumstanțele cauzei, Colegiul penal apreciază că prima instanță just a conchis că scopul pedepsei, constând în formarea unei atitudini corecte față de muncă, ordinea de drept şi regulile de conviețuire socială, la caz nu poate fi atins decât prin stabilirea față de Ursu Mihail a pedepsei cu închisoare, prevenind astfel reiterarea comportamentului infracțional şi protejarea societății prin prevenirea recidivei. Or, atitudinea delăsătoare a inculpatului, de persistență în comiterea infracțiunilor (contravențiilor similare) în general, îl face incompatibil cu clemența continuă de aplicare a unor pedepse non-privative de libertate.

Prin urmare, instanța de recurs ține a menționa că, în pofida condamnărilor anterioare, instanța de fond corect a concluzionat faptul că, Ursu Mihail nu a tras concluziile de rigoare și din nou se află pe banca acuzaților pentru comiterea unor infracțiuni mai puțin grave (trei la număr), fapt pentru ce just a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea celui din urmă este rațională și posibilă doar cu izolarea acestuia de la societate.

Concomitent, ținând cont de faptul că Ursu Mihail a comis infracțiunile incriminate prin prezenta cauză penală, înainte de pronunțarea sentinței Judecătoriei Ungheni din 17 februarie 2026, Colegiul penal conchide că prima instanță corect a stabilit inculpatului pedeapsa definitivă prin prisma art. 84 alin. (4) Cod penal în cuantumul fixat de instanța de fond, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

La fel, instanța a aplicat în mod corect prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, întrucât, după individualizarea pedepsei pentru fiecare dintre infracțiunile săvârșite, a stabilit pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni, în conformitate cu mecanismul obligatoriu prevăzut de lege pentru concursul de infracțiuni, reflectând astfel atât pluralitatea faptelor comise, cât și gradul sporit de pericol social al conduitei infracționale.

Contrar argumentelor apărării, pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare nu este rezultatul unei aprecieri arbitrare a instanței, ci al aplicării obligatorii a dispozițiilor art. 84 alin. (4) Cod penal. Or, odată ce s-a constatat că noile infracțiuni au fost săvârșite înainte de executarea integrală a pedepsei stabilite anterior, instanța era obligată să stabilească pedeapsa definitivă potrivit regulilor legale.

Totodată, simplul fapt că fiecare infracțiune a fost sancționată cu câte 6 luni închisoare demonstrează că instanța a avut deja în vedere circumstanțele favorabile inculpatului și a aplicat o pedeapsă redusă pentru fiecare episod. Pedeapsa definitivă rezultă din concursul de infracțiuni și din existența unei condamnări anterioare, iar nu dintr-o apreciere excesivă a gravității fiecărei fapte în parte.

Recunoașterea vinovăției și examinarea cauzei în procedură simplificată au fost valorificate de instanță prin aplicarea prevederilor art. 80^1 Cod penal. Legea garantează reducerea limitelor de pedeapsă, însă nu conferă inculpatului dreptul la o anumită categorie de pedeapsă și nici nu exclude aplicarea regulilor privind cumulul de pedepse. Prin urmare, beneficiul procedurii simplificate nu poate înlătura consecințele juridice prevăzute de art. 84 Cod penal.

Nici argumentul potrivit căruia infracțiunile sunt mai puțin grave nu poate conduce, prin el însuși, la aplicarea unei pedepse neprivative de libertate. Aceasta deoarece, individualizarea pedepsei se realizează nu doar în funcție de categoria infracțiunilor comise, ci și de persoana inculpatului, antecedentele penale, conduita anterioară și necesitatea prevenirii săvârșirii unor noi infracțiuni.

Relevant este faptul că Ursu Mihail a fost anterior condamnat, iar pedeapsa aplicată anterior nu și-a atins scopul preventiv și educativ, întrucât acesta a continuat să săvârșească noi infracțiuni. Această împrejurare justifică concluzia instanței că măsurile mai blânde aplicate anterior nu au avut efectul scontat și că executarea efectivă a pedepsei este necesară pentru realizarea scopurilor prevăzute de art. 61 Cod penal.

Implicit, este de menționat că, inculpatul Ursu Mihail anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Ungheni din 04.03.2025 în temeiul art.art. 201^1 alin. (1) lit.a), 320^1, 320^1, 320^1, 320^1 Cod penal la o pedeapsă sub formă de 2 ani 6 luni închisoare, potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, pedeapsa închisorii fiindu-i suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani, cu obligarea de a presta 100 ore muncă neremunerată în folosul comunității, iar prin sentința Judecătoriei Ungheni din 11.06.2025 a fost condamnat în temeiul art. 320^1 Cod

penal la o pedeapsă sub formă de 1 an închisoare, prin prisma potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de 3 ani închisoare.

Prin urmare, reieșind din scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea sa cât şi a altor persoane - faptul că în privința acestuia va fi aplicată o pedeapsă mai blândă poate doar să-l încurajeze la comiterea pe viitor a altor infracțiuni.

În acest sens, Colegiul reține că, împrejurările invocate de recurent referitor la temeiurile pentru care se solicită aplicarea unei pedepse mai blânde prin prisma art. 90^1 Cod penal pe fonul „*recunoașterii vinovăției, căinței pentru fapta comisă, contribuția activă la soluționarea cauzei*”, nu pot fi reținute ca circumstanțe imperioase, ieșite din comun, ce ar da posibilitate instanței de recurs de a considera rațional aplicarea în speță a unei pedepse neprivative de libertate.

În consecutivitatea celor menționate, Colegiul penal atestă că, pedeapsa stabilită inculpatului este adecvată celor săvârșite şi efectivă pentru reeducarea şi corijarea celui din urmă și va contribui la prevenirea săvârșirii unor fapte similare.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia privind respingerea recursului declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 17 februarie 2026 ca fiind nefondat, menținând sentința atacată fără modificări.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Recursul avocatului Doina Guțanu în interesele inculpatului Mihail Ursu declarat împotriva ***sentinței Judecătoriei Ungheni din 17 februarie 2026*** emisă în cauza penală în privința lui **Mihail Ursu** în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art. 320^1, 320^1 și 320^1 Cod penal, se respinge ca nefondat, sentinţă care se menţine fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președinte de complet,
Judecător: **Judecător:** **Judecător:**